

Ἐξέδωκαν πρὸ τοῦ Μελετίου ὁ Selden¹ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄλλοι. πρὸς δὲ ὁ Spon² καὶ ὁ Wheeler³. Ἴδε νῦν αὐτὴν παρὰ τῷ Böckh⁴.

69) Ἀυτέθι· Ἀγαθῆ ἰσχὺ Ἀντοκράτορα Καίσαρα Α'. Σεπίμιον Σευήρον εὐσεβῆν (γράφει Σεούηρον εὐσεβῆ) Περτίνακα Σεβαστὸν Ἀραβικὸν Ἀδιαβηρικὸν Παρθικὸν μέγιστον ἢ Βουλῆ καὶ ὁ Δῆμος τῶν Νεωκόρων Περινθίων»⁵.

Ἐξέδωκαν πρὸ τοῦ Μελετίου ὁ Selden⁶ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄλλοι, πρὸς δὲ ὁ Spon⁷ καὶ ὁ Wheeler⁸. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh⁹.

70) Ἐν Λαμφάκῳ· «Εὐρίσκονται καὶ ἐπιγραφαὶ ἐν λίθοις εἰς αὐτὴν, εἰς μὲν τὸν οἶκον τοῦ Ἀχμεταγὰ Ἰζελεπῆ, αὕτη ἢ Γερονοία Κῦρος (γράφει Κῦρον) Ἀπολλωνίου Ἀρχίατρον ἄριστον, πολίτην (γράφει πολείτην) ἐπίσημον, πρὸς πολλοῖς εὐεργετήμασιν εἰς αὐτὴν, ἀλείψαντα λαμπρῶς καὶ πολυδαπάνως καὶ ἀουγκρίτως (γράφει ἀουγκρίτως) καὶ ἀποχαρισάμενον χιλίας (γράφει χειλίας) ἀδικὰς τῇ Γερονοίᾳ»¹⁰.

Ἐξέδωκαν πρὸ τοῦ Μελετίου ὁ Spon¹¹ καὶ ὁ Wheeler¹². Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh¹³.

71) Ὁμοίως ἐν Λαμφάκῳ· «Εἰς ἄλλον δὲ τόπον αὕτη Ἰουλίαν Σεβαστὴν Ἐσίαν νέαν Δήμητρα ἢ Γερονοία τόδε (γράφει τὸ δὲ) εἰς τὸ ἄγαλμα, καὶ τὴν βάσιν, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ, δα-

¹ Appendix Marmorum Oxoniensium ἀρ. CLXI σ. 57.

² Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 95.

³ A journey into Greece σ. 80.

⁴ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 2020.

⁵ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 61.

⁶ Appendix Marmorum Oxoniensium ἀρ. CLXI σ. 57.

⁷ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 97.

⁸ A journey into Greece σ. 76.

⁹ Corpus inscriptionum Graecorum ἀρ. 2022.

¹⁰ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 132.

¹¹ Voyage Τόμ. Α' μέρ. α' σ. 91 καὶ ἀλλ' αὐτοῦ.

¹² A journey into Greece σ. 77.

¹³ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3613.

πάνημα ποιησαμένου, ἐκ τῶν ἰδίων ὑπὲρ τῆς εἰς τοὺς στεφάνους εὐσεβείας τοῦ Ἱερῆως τῶν Σεβαστῶν καὶ στεφανηφόρου τοῦ σύμπαντος αὐτῶν οἴκου, καὶ ταμίου (πρόσθεσ τοῦ) δήμου τὸ δεύτερον, Διονυσίου τοῦ Ἀπολ[λ]ωνοτείμου »¹.

Ἐξέδωκαν τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην πρὸ τοῦ Μελετίου ὁ Spon² καὶ ὁ Wheeler³. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh⁴.

72) Ἐν Περγάμῳ « Εἶναι καὶ ἐπιγραφαὶ εἰς αὐτὴν τοιαύτη· « Γαῖον Ἀντίον Αὔλον Ἰούλιον Αὔλον υἱὸν Κουαδράτον δὺς (γράφει δις) Ὑπαιον, Ἀνθύπατον Ἀσίας Σεπτεμονίρουμ, Ἐπιουλόγων Φράτρεμ Ἀπουάλεν (γράφει ἀρουάλεν) Πρεσβευτὴν καὶ Ἀντιστρατήγον (πρόσθεσ [Πόντιου]) καὶ Βυθνίας Πρεσβευτὴν, Ἀσίας Πρεσβευτὴν, Σεβαστὸν (γράφει Σεβαστο[ῦ]) Ἐπαρχίας Καππαδοκίας Ἀνθύπατον Κρήτης Κύπρου Πρεσβευτὴν Στρατηγὸν (γράφει Σεβαστο[ῦ] καὶ ἀνι]στράτηγον Λυκίας καὶ Παμφυλίας Πρεσβευτὴν καὶ Ἀντιστρατήγον Ἀυτοκράτορος Νερούας Τραϊανοῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ Δακικιοῦ ἐπαρχίας Συρίας, ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος τῶν πρώτων Νεωκόρων Περγαμηνῶν, τῶν εὐεργετῶν, (γράφει τὸν εὐεργέτην) ἐπιμεληθέντων τῆς ἀναστιάσεως τῶν Στρατιωτῶν »⁵.

Ἐξέδωκαν τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην πρὸ τοῦ Μελετίου ὁ Spon⁶ καὶ ὁ Wheeler⁷ καὶ ἐξ αὐτῶν ἄλλοι. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh, ὅστις δὲν μνημονεύει τοῦ Μελετίου. Παράβαλε δὲ καὶ τὰ παρ' αὐτῷ λεγόμενα περὶ τοῦ διαφόρου τέλους τῆς ἐπιγραφῆς⁸.

73) Ἐν Ἱερσπόλει Φρυγίας· « Κεῖνται ἐν αὐτῇ καὶ ἐπιγραφαὶ, οἷον· Τοῦτο τὸ Ἡρῶον στεφανοῖ ἡ ἐργασία τῶν Βαφέων »⁹.

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 132.

² Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 93.

³ A journey into Greece σ. 76.

⁴ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3642.

⁵ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 135 κ. ε.

⁶ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 140 κ. ε.

⁷ A journey into Greece σ. 262.

⁸ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3548.

⁹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 143.

Εἶνε μέρος μόνον ἐπιγραφῆς, ἣν ὁμοίως χωριστὰ ἐξέδωκαν ὁ Spon¹ καὶ ἄλλοι. Ἴδε τὸ δλον παρὰ τῷ Böckh², μὴ μνημονεύοντι τοῦ Μελετίου.

74) Ὅμοίως ἐν Ἱεραπόλει· «καὶ ἑτέρα· Ἀπόλλωνι ἀρχηγῆ (γράφει ἀρχηγῆτι καὶ τ..)»³.

Ὁ Böckh, μὴ μνημονεύων τοῦ Μελετίου, ἀναφέρει τὴν πρώτην ἐκδόσιν εἰς τὸν πολλῶ μεταγενέστερον αὐτοῦ Chandler⁴.

75) Ὅμοίως ἐν Ἱεραπόλει· Φλαούιος Ζεῦξις ἐργαστῆς πλεύσας ὑπὲρ Μαλέαν εἰς Ἰταλίαν πλοῆς (γράφει πλοῆς) ἑβδομήκοντα δύο, κατεσκεύασε (γράφει κατεσκεύασεν τὸ) μνημεῖον ἐαυτῶ καὶ τοῖς τέκνοις Φλαουῖῳ Θεοδώρῳ, καὶ Φλαουῖῳ Θεουδακαίῳ (γράφει Θεουδᾶ καὶ ῶ), ἃν ἐκεῖνοι συγχωρήσωσιν»⁵.

Ἐξεδόθη πρώτην ὑπὸ τοῦ Spon⁶. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ Böckh⁷.

76) Ἐν Θυατείροις· «Εὐρίσκονται εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν πολλαὶ ἐπιγραφαί, ἐξ ὧν ἐνταῦθα προσετέθησαν αὗται· (πρόσθεσ Ἀγαθῆ τύχη). Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος ἐτείμησαν Οὐλπίαν Μάρκελλαν τὴν Ἱέρειαν τῆς Ἀριτέμυδος, Μάρκου Οὐλπίου Δαμαπαροδόξου (γράφει Δαμᾶ, παροδόξου) καὶ Κανιδίας Βασσῆς (γράφει Βάσσης) θυγατέρα ἐπιτελέσασαν τὰ τῆς Θεοῦ μυστήρια, καὶ τὰς ἰθυσίας λαμπρῶς καὶ πολυδαπάνως ἀναστησάντων τὴν τειμὰν Ἀνδρονείκου (γράφει Ἀνδρονείκου) τοῦ Ἀνδρονείκου, καὶ Στρατονείκης τῆς Μηνογενοῦς (γράφει Μηνογένους), τῶν θρεψάντων ἐκ τῶν ἰδίων»⁸.

Ἐξέδωκαν παρὰ τοῦ Μελετίου ὁ Θωμᾶς Smith⁹, ὁ Ricaut¹⁰,

¹ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 150.

² Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3924.

³ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 143.

⁴ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3905.

⁵ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 143.

⁶ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 151.

⁷ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3920.

⁸ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 147.

⁹ Notitia VII ecclesiarum Asiae σ. 21.

¹⁰ Historia ecclesiae Graecae σ. 87.

ἐ Spon¹ καὶ ὁ Wheeler². Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh³.

77) Ὀμοίως ἐν Θυατείροις « Καὶ ἐτέρη Ἡ κρατίστη Θυατειρητῶν (γράφει Θυατειρητῶν) βουλὴ Κλώδιον Αἰγ. Πρόκλιον Ἡρώα ἄνδρα εὐγενῆ ἐπὶ σεμνότητι βίον, καὶ ἀρχαῖς καὶ λειτουργίαις πάσις διὰ τε αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ ἄλλαι »⁴.

Ἐξέδωκαν πρὸ τοῦ Μελετίου ὁ Θωμᾶς Smith⁵, ὁ Ricant⁶, ὁ Spon⁷ καὶ ὁ Wheeler⁸. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh⁹.

78) Ἐν Σάρδεσιν « Εὐρίσκονται ἐπιγραφαὶ εἰς αὐτὴν, οἷον Ἀυτοκράτορα Καίσαρα Θεοῦ Ἀδριανοῦ Υἱὸν Θεοῦ Τραϊανοῦ Υἱωνὸν Τ. Αἴλιον Ἀδριανὸν Ἀντωνῖνον Εὐσεβῆ (γράφει εὐσεβῆν) Σεβαστὸν, δημοκρατικῆς ἐξουσίας β'. Ὑπατον, τρίτον πατέρα Πατρίδος, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῶν Σαρδιανῶν εὐίμησεν (γράφει εὐείμησεν) Ἡρώα εὐνοίας αὐτοῦ χάριν καὶ τὰ ἐξῆς »¹⁰.

Ἐξέδωκαν πρὸ τοῦ Μελετίου ὁ Θωμᾶς Smith¹¹, ὁ Spon¹² καὶ ὁ Wheeler¹³. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh¹⁴.

79) Ἐν Φιλαδελφείᾳ τῆς Αὑδίας « Κεῖται καὶ ἐπιγραφή ἐν αὐτῇ τοιαύτῃ Σανδίπτην Ἀκύλα (γράφει Ἀκύλας) μνήμην βίου (γράφει μνήμη βιότου) παρέδωκεν, βωμῶ τειμήσας σεμνοτάτην ἄλογον, παρθένος (γράφει παρθένον), ἧς ἀπέλυσε μήτρην (γράφει μήτρην), ἧς ὄριον ἄνθος ἔσχεν ἐν ἡμιτελεῖ πανοσάμενον θαλάμῳ. Τρεῖς γὰρ ἐπ' εἰκοσίους (γράφει εἴκοσι οὖς) τελέωσε βίον (γράφει

¹ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 108.

² A journey into Greece σ. 235.

³ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3507.

⁴ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 147.

⁵ Notitia VII ecclesiarum Asiae σ. 48.

⁶ Historia ecclesiae Graecae σ. 84.

⁷ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 113.

⁸ A journey into Greece σ. 230.

⁹ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3492.

¹⁰ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 148.

¹¹ Notitia VII ecclesiarum Asiae σ. 31.

¹² Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 146 κ. ε.

¹³ A journey into Greece σ. 263.

¹⁴ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3457.

βίου) ἐνιαυτούς, καὶ μετὰ τοὺς δὲ θάνειν τοῦτο λιποῦσα φάος»¹.

Ἐπίγραμμα, εὐ τὸ ἔμμετρον δὲν οἶγνω ὁ Μελέτιος. Ἐξεδόθη πρὸ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Θωμᾶ Smith², τοῦ Spon³ καὶ τοῦ Wheler⁴. Εὗρηται νῦν παρὰ τῷ Böckh⁵.

80) Ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Ἀσίδας· «Εἶναι εἰς αὐτὴν καὶ ἐπιγραφαὶ ἐν λίθοις τοιαῦται· Τίτω Καίσαρι Σεβαστῷ Οὐεσπασιανῷ Ὑπάτῳ τὸ ζ. Αὐτοκράτορος Θεοῦ Οὐεσπασιανοῦ υἱῷ, καὶ τῷ Δίμῳ, Νεικόστρατος Λυκίου τοῦ Νικοσιράτου τοῦτον τὸν λίθον (γράφει Νεικοσιράτου νεώτερος [τὸ ἀμφι]θέατρον λευκόλιθον) ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν· τὰ προσλείψαντα τοῦ ἔργου τελειώσαντος Νεικοσιράτου τοῦ κληρονόμου αὐτοῦ, καθιερώσαντος δὲ τοῦ (γράφει Μάρκου Οὐλπίου) Τραϊανοῦ τοῦ Ἀνθυπάτου»⁶.

Ἐξεδόθη πρὸ τοῦ Μελετίου τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Θωμᾶ Smith⁷, εἶτα δὲ ὑπὸ τοῦ Spon⁸. Ἴδε νῦν αὐτὴν παρὰ τῷ Böckh⁹.

81) Ὁμοίως ἐν Λαοδικείᾳ· «Καὶ ἑτέρα· Μνήμα Μονομαχίδων (γράφει μονομάχ[ων τ]ῶν) δοθέντων ὑπὸ Ἀρχιερέως, καὶ στεφανηφόρου Διοκλέους τοῦ Μητροφίλου»¹⁰

Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον πρὸ τοῦ Μελετίου ὑπὸ τοῦ Spon¹¹. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh¹².

82) Ἐν Σμύρνῃ· «Εὐρίσκονται καὶ ἐπιγραφαὶ ἐν τῇ Σμύρνῃ τοιαῦται· Νεωκόρος Σμυρναίων δῆμος ἐτείμησεν Μάρκον

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 149.

² Notitia VII ecclesiarum Asiae σ. 33 κ. ε.

³ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 149.

⁴ A journey into Greece σ. 265.

⁵ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3435.

⁶ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 150.

⁷ Notitia VII ecclesiarum Asiae σ. 41.

⁸ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 143.

⁹ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3935.

¹⁰ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 150.

¹¹ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 144.

¹² Corpus Inscriptiorum Graecarum ἀρ. 3942.

Ἄτιλιον Βραδούα τὸν Ἀνθύπατον, ἐπιμεληθέντος Μάρκου Ἀύρηλιου Περγέρον τοῦ ἐπὶ τῶν δαλῶν Στρατηγοῦ»¹.

Ἐξεδόθη πρὸ τοῦ Μελετίου τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Θωμᾶ Smith². Νῦν εὑρηται παρὰ τῷ Bœckh³.

83) Ὁμοίως ἐν Σμύρνῃ· «(ἑτέρα) ἀγαθὴ τύχη· τῇ λαμπροτάτῃ καὶ Μητροπόλει τῆς Νεωκόρω τῶν Σεβαστιῶν, κατὰ τὰ δόγματα τῆς ἱερωτάτης συγκλήτου Σμυρναίων ...»⁴.

Ἐξεδόθη πρὸ τοῦ Μελετίου ὑπὸ τοῦ Θωμᾶ Smith⁵ καὶ τοῦ Spon⁶. Νῦν εὑρηται παρὰ τῷ Bœckh⁷.

84) Ὁμοίως ἐν Σμύρνῃ· «καὶ ἑτέρα· Οἱ θεότατοι Ἀυτοκράτορες Σεουήρος (τόνισον Σεούηρος) καὶ Ἀντωνεῖνος Καίσαρες Σμυρναίους. Εἰ Κλαύδιος Ρουφῖνος ὁ Πολεῖτης ὑμῶν, ὁ διὰ τὴν προαίρεσιν, ἢ σύνεσιν ἐπὶ παιδείᾳ, καὶ τὸν ἐν λόγοις συνεχιῆ βίον τὴν προκειμένην τοῖς σοφισταῖς κατὰ τὰς θείας τῶν προγόνων ἡμῶν διατάξεις ἀτέλειαν τῶν λειτουργιῶν καρπιύμενος, ὑμῶν αὐτὸν ἐκουσίῳ ἀνάγκῃ προκαλουμένων, ὑφέσθη τὴν στρατηγίαν, κατὰ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα φίλτρον. Τὴν γοῦν εἰς τὰ ἄλλα μένειν ἀπραγμοσύνην ἀκείνητον, αὐτὸ (γράφει αὐτῷ) δικαιοῦτατον ἐστίν. Οὐ γὰρ ἄξιον τῷ ἀνδρὶ, τὴν εἰς ὑμᾶς φιλοτιμίαν (γράφει φιλοτιμίαν) γενέσθαι ζημίαν, καὶ μάλιστα ταύτην ὑμῶν αἰτούντων ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν χάριν· εὐτοχεῖτε. Ἐπρέσβευεν Αὐτ. Ἀντωνεῖνος καὶ Αἴλιος Σπηραῖτος καὶ τὰ ἐξῆς»⁸.

Ἡ ἐπιγραφή εἶνε πλήρης, τῶν λέξεων τοῦ Μελετίου καὶ τὰ ἐξῆς ἀναφερομένων εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς. Ἐξεδόθη δὲ πρὸ αὐ-

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 162.

² Notitia VII ecclesiarum Asiae σ. 59.

³ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3189.

⁴ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 162.

⁵ Notitia VII ecclesiarum Asiae σ. 56.

⁶ Voyage Τόμ. Α' μέρ. α' σ. 125.

⁷ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3197.

⁸ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 162.

τοῦ ὑπὸ τοῦ Θωμᾶ Smith ¹, τοῦ Spon ² καὶ τοῦ Wheeler ³.
 Νῦν δ' εὑρηται παρὰ τῷ Böckh ⁴.

85) Ἐν Ἐφέσῳ «Εὐρίσκονται καὶ Ἐπιγραφαὶ ἐν αὐτῇ, ἐξ
 ὧν αὕτη Ἡ Βουλὴ ἐτείμησεν Πόπλιον Αἴλιον Φλαβιανὸν
 Ἀπολλόδορον Ἀσπένδιον Φιλολόγον (τοῦτον φιλόλογον). Τὸ
 δὲ Μνημεῖον κατεσκεύασεν Πόπλιος Αἴλιος Φλαβιανὸς Ζωῖλος
 ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ζῆ, καὶ τὰ ἐξῆς» ⁵.

Ἡ ἐπιγραφή εἶνε πλήρης, αἱ δὲ λέξεις τοῦ Μελετίου καὶ
 τὰ ἐξῆς ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπαρξίν ἄλλων ἐπιγραφῶν. Ἐξε-
 δόθη δὲ πρὸ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ricaut ⁶, τοῦ Θωμᾶ Smith ⁷ καὶ
 τοῦ Spon ⁸. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh ⁹.

Τέλος δ' εὑρηται παρὰ τῷ Μελετίῳ ¹⁰ καὶ μακρὰ εἰς ἰάμβους
 βυζαντιακὴ ἐπιγραφή τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μονῆς τοῦ
 Παντοκράτορος, ἣτις ἄρχεται μὲν διὰ τοῦ στίχου

Ὅρων τὰ καινὰ ταῦτα θαύμαζε ξένη

τελευτᾷ δ' εἰς τὸν στίχον

Ψυχῆς θραύσεως καὶ πνοῆς ἀποπτάσης.

Ἦσαν δὲ γεγραμμένα τὰ ἰαμβεῖα ταῦτα ἐπὶ τοῦ λίθου, ἐφ'
 οὗ ἐλέγετο μετὰ τὴν ἀποκαθάρωσιν σμυρνησθεῖς ὁ Ἰησοῦς. Οὗ-
 τος, φυλασσόμενος πρότερον ἐν Ἐφέσῳ, εἶχε μετακομισθῆ
 ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Μανουὴλ Κομνηνοῦ εἰς τὰνάκτορα τῆς
 Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Παν-
 τοκράτορος ¹¹.

¹ Notitia VII ecclesiarum Asiae σ. 55.

² Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 126.

³ A journey into Graece σ. 243.

⁴ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3178.

⁵ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 167.

⁶ Historia ecclesiae Graecae σ. 45.

⁷ Notitia VII ecclesiarum Asiae σ. 49.

⁸ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 132.

⁹ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3009.

¹⁰ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 72.

¹¹ Νεκήτα Χωνιάτου εκδ. Βόννης σ. 289, 11 κ. ι. Ducange Constantino-

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη μετὰ τῆς ἐξ ἧς ἐλήφθησαν ἀνωτέρω τὰ ὑπ' ἀρ. 37 σημειώματα εἶνε αἱ ὄσοι μόναι τῶν βυζαντιακῶν χρόνων, ἃς ἠξίωσε προσοχῆς ὁ Μελέτιος.

Καὶ αὗται μὲν εἶνε αἱ ὑπὸ τοῦ Μελετίου ἐκγραφείσαι ἐπιγραφαί. Ὁ δὲ τῆς δευτέρας ἐκδόσεως τῆς Γεωγραφίας αὐτοῦ ἐπιμεληθεὶς Ἀνθιμος Γαζῆς, μεταλαβὼν τοῦ ὑπὸ τοῦ Μελετίου ἐπιδειχθέντος ἐνδιαφέροντος, παρενέθηκε καὶ αὐτὸς ἀρχαίας τινας ἐπιγραφάς ὑπ' αὐτοῦ ἐκγραφείσας. Εἶνε δὲ αὗται αἱ ἐξῆς:

α) Ἐν Ἰωλκῶ « ὅπου τανῦν Λεχώνια ἔνθα εὔρον ἐπιγραφὴν (ἐπὶ μαρμάρου λευκοῦ, ἔχων τρία πρόσωπα ἐκκεχαρημένα) τήνδε Ἑλλίς Ἀχιλλέως ἦρωος χρησιτὲ χαῖρε! ».

β) Ἐν Μακρυνίτση τῆς Μαγνησίας « ἐκεῖ ὅπου εἶναι ἡ ἐκκλησία τῆς Παναγίας, φαίνονται πολλὰ εἰρεπία ἀρχαιότητος, ἔνθα εὔρον καὶ τὰς δε τὰς ἐπιγραφάς ».

....ΑΘΕΣΘΑΙ.ΔΟΣΕΙ ΤΗ ΠΟΛΕΙ.
ΛΟΥ ... ΑΦΡ ... ΗΡΩ ... ΧΑΙΡ....

Τον Πομπηϊον Ναῖο ... το τρίτον Αὐτοκράτορα ... τον εαυτου Ευεργέτην κτλ.»².

γ) « Ἐν τῇ νήσῳ Σκιάθῳ εὔρον ἐπὶ τινὶ λίθῳ τὰς δε τὰς ἐπιγραφάς. Ἀγαθῇ τύχῃ, τὸν μέγιστον καὶ θειότατον αὐτοκράτορα σεπίμιον Σεβῆρον Περίνακα, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Σκιαθίων ἐπιμελησαμένου Ἰακίνθου Πίκτιου ἀνθ' ἧς ἤρξεν ἐπωνύμιον ἀρχῆς »³.

δ) Ὁμοίως ἐν Σκιάθῳ « Καὶ ἐν ἐτέρῳ Ἐὸν μέγιστον καὶ θειότατον αὐτοκράτορα καίσαρα Ἀδριανὸν Ὀλύμπιον, ὁ ἀρχιερεὺς ἀπὸ πατρὸς Φιλίππου Φίλιππος Ἀζηριεύς »⁴.

lis Christiana ἐκδ. Παρισίων σ. 81. Πασπάτη Βυζαντιναὶ μελέται. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1877 σ. 311.

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 451.

² Αὐτόθι σ. 453.

³ Αὐτόθι Τόμ. Γ' σ. 13 ἐν σημ. α'.

⁴ Αὐτόθι.

Ἀναθεωρῶν δὲ τὰς ὑπὸ τοῦ Μελετίου ἐκδοθείσας ἐπιγραφὰς καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, παρατηρῶ τὰ ἑξῆς. Καὶ πρῶτον ἡ ἐξέτασις τῶν ἀνωτέρω ἀναγραφεισῶν ἐπιγραφῶν, ἃς παρέθηκε παλαιότητως οἷος ἀνέγραψεν ὁ Μελέτιος, δεικνύει, ὅτι οὗτος περιωρίσθη εἰς ἀπλήν αὐτῶν ἀναγραφὴν ἄνευ σχολίων ἢ ἐρμηνείας οἷας δὴποτε. Ἀντιγράψας δ' αὐτὰς διὰ μικρῶν γραμμάτων πλὴν ἢ σπανιωτάτων περιπτώσεων, καθ' ἃς ἐποίησατο χρῆσιν κεφαλαίων πρὸς δήλωσιν μάλιστα δυσζύμβλητων χωρίων¹, προσέθηκε τὰναγκαῖα πνεύματα, τοὺς τόνους καὶ τὸ ὑπογεγραμμένον ἰῶτα, εἰ καὶ παρατηρεῖ, ὅτι ἐν οὐδεμίᾳ ἐπιγραφῇ εἶδε τόνον ἢ πνεῦμα ἢ ὑπογεγραμμένον ἰῶτα ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων προσγεγραμμένου².

Κατὰ τὰλλα δὲ παρατηρητέον, ὅτι τὰντίγραφα τοῦ Μελετίου δὲν ἀνταποκρίνονται, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, πρὸς τοὺς αὐστηροὺς κανόνας τῆς ἐκδόσεως ἐπιγραφῶν, ὧν γίνεται χρῆσις σήμερον. Αἱ στιγμαὶ, δι' ὧν δηλοῖ τὰ παραλειπόμενα ὡς ἐξίτηλα ἢ δυσζύμβλητα, δὲν ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν λειπόντων γραμμάτων, πολλάκις οὐδὲ κατὰ προσέγγισιν, ἀλλ' εἶνε αὐθαιρέτως τεθειμέναι, ὥστε δυσχερεστάτη θὰ ἦτο ἡ ἐκ τῶν ἀντιγράφων τοῦ Μελετίου ἀκριδῆς συμπλήρωσις τῶν κενῶν. Ἄλλως δ' ὁ Μελέτιος, ὅστις ἀπέφυγεν ἢ δὲν ἠδυνήθη νὰ συμπληρώσῃ καὶ χωρία, ὧν εὐκολος καὶ προφανεστάτη ἦτο ἡ συμπλήρωσις, ποιεῖται ἀφειδεστάτην χρῆσιν ἢ καὶ κατάχρησιν τῶν ἀποσιωπητικῶν στιγμῶν, ὥστε οὐδὲ τοῦτο κἂν δυνάμεθα νὰ γινώσκωμεν ἀσφαλῶς περὶ τῶν λίθων, οἷτινες ἔκτοτ' ἀπώλοντο, ἂν πράγματι ἐξίτηλα ἢ δυσανάγνωστα ἦσαν, καθ' ὃν χρόνον ἀντέγραφε τὰς ἐπιγραφὰς ἐκεῖνας, τὰ ὑπ' αὐτοῦ μὴ ἀναγνωσθέντα χωρία. ἢ ἂν ἐξ ἀδυναμίας ἢ ῥαθυμίας παρέλιπε τὴν τελείαν ἀνάγνωσιν ἐνιαχοῦ. Ἐσφαλμένος δ' εἶνε παρ' αὐτῷ πολλάκις καὶ ὁ τονισμὸς τῶν λέξεων, ἐμφαίνων, καθ' ἃ καὶ ὁ καθ' ὅλου

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 289, 338. Πρὸς ἀνωτέρω σ. 66, 82, 83.

² Αὐτόθι σ. 339. Πρὸς ἀνωτέρω σ. 84 ἀρ. 41-5.

τρόπος τῆς ἀντιγραφῆς, ἀνεπαρκῆ γνώσιν τοῦ ἀρχαίου λόγου. Καί τὰς διαλέκτους δ' αὐτοῦ αὐτὰς συνέχεεν, ὡς ἀποδεικνύει μάλιστα ἡ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 36 παρατεθεῖσα ἐπιγραφή ἦν, καί περ ἐν αἰολικῇ διαλέκτῳ γεγραμμένην, ἐξέλαβε δωρικὴν.

Κατὰ ταῦτα ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις τὸ ἔργον τοῦ Μελετίου ὡς ἀρχαιοδίφου καὶ στηλοκόπα δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς σημερινὰς ἐπιστημονικὰς ἀπαιτήσεις. Ἄλλ' ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τοὺς χρόνους καὶ τὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς ἔζη, εἶνε τὰ μάλιστα ἀξιόπαινος ὁ ζῆλος αὐτοῦ. Τὸ ὕλικόν ὅπερ συναπεκόμισεν ὑπῆρξεν ἀξιὸν λόγου. Οἱ νεώτεροι ἀρχαιολόγοι, ὑπ' αὐτοῦ ὁδηγηθέντες, ἠδυνήθησαν νάνευρωσι πλείστας ἀρχαίας ἐπιγραφὰς καὶ διὰ νέων ἀντιγράφων ἢ ἀντιβολῶν νὰ ἐξακριβώσωσι τὰς ἀρθὰς γραφὰς τῶν ὑπὸ τοῦ Μελετίου παρατηρηθεισῶν καὶ ἐκγραφεισῶν ἐπιγραφῶν. Ἐτι δὲ μᾶλλον ἀξία λόγου εἶνε ἡ ὑπηρεσία ἣν παρέχει εἰς τὴν ἐπιστήμην διὰ τῆς σημειώσεως καὶ ἐπιγραφῶν ἀπολεσθεισῶν ἔκτοτε, περὶ ὧν μόνον ἐκεῖνου ἔχομεν τὴν μαρτυρίαν. Εἶνε δὲ ἡ μαρτυρία αὕτη κατὰ πάντ' ἀξιόπιστος, διότι ὁ Μελέτιος εἰς μόνον ἀντιγραφικὰ λάθη ὑπέπεσεν, οὐδὲν δὲ οὐδέποτε ἀνέγραψε πλαστὸν, ὡς τοῦτο ἔπραξαν ἄλλοι τινὲς τῶν κατὰ τοὺς πρὸ ἡμῶν χρόνων ἀρχαιολογησάντων, ὧν διὰ τοῦτο τὸ κῦρος εἶνε κεκλονημένον ἐν τῇ ἐπιστήμῃ. Μεγάλην δὲ χρησιμότητα ἀκόμη καὶ τὴν σήμερον δύναται νὰ ἔχη ἡ χρῆσις τῆς Γεωγραφίας τοῦ Μελετίου ἔνεκα τῶν τοπογραφικῶν σημειώσεων τῶν συνδεομένων πρὸς τὴν ἀναγραφὴν τῶν ὑπ' αὐτοῦ παραδεδομένων ἀρχαίων ἐπιγραφῶν, ἰδίως ἐκείνων αἵτινες ἔκτοτ' ἐξέλιπον, συνεκλιπόντων τυχόν ἐν τῷ τόπῳ ἐνθα εὐρίσκοντο λήγοντος τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος καὶ τῶν λοιπῶν λειψάνων ἀρχαίων πόλεων, ὧν ὁ Μελέτιος εἶδε τὰ ἴχνη. Αἱ τοιαῦται αὐτοῦ μαρτυρίαι δύνανται νὰ θεωρηθῶσι καὶ σήμερον ὡς ἀσφαλῆς ὁδηγὸς εἰς τοὺς ἀρχαιολόγους. Διὰ πάντα δὲ ταῦτα εἶνε λυπηρὸν, ὅτι δὲν διεσώθη που ὅσον γινώσκομεν τὸ λοιπὸν ἐπιγραφικὸν καὶ ἀρχαιολογικὸν ὕλι-

κόν, ὅπερ φαίνεται ὅτι εἶχε συλλέξει ὁ Μελέτιος. Ὅτι δὲ οὗτος πράγματι μέρος μόνον τῶν κατὰ τὰς περιόδους αὐτοῦ συλλεχθέντων συμπεριέλαβεν εἰς τὴν Γεωγραφίαν, ἐπεφυλάσσετο δὲ νὰ ἐκδώσῃ ἀλλαγῶν καὶ τὰ ὑπόλοιπα, ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν λέξεων αὐτοῦ καὶ ἄλλας πλείους, ὡς ἐν ἄλλοις ἐκθέσομεν, ὡς ἐπάγεται μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς τὴν ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 54 παρατεθειτῶν ἐκ τοῦ ἐν Ἰήττῳ τεμένου τοῦ Ἀσκληπιοῦ Σωτήρος.¹ Ἐντεῦθεν δὲ γίνεται δῆλον, ὅτι ἡ εὔρεσις τῶν πρωτογράφων τῆς Γεωγραφίας τοῦ Μελετίου, περὶ ὧν ἄλλως οὐδὲνα λόγον ποιεῖται οὐδ' αὐτὸς ὁ Ἀνθιμος Γαζῆς ὁ ἐπιμεληθεὶς τῆς δευτέρας ἐκδόσεως τῆς Γεωγραφίας, καὶ τῶν λοιπῶν ἀνεκδότων αὐτοῦ ἀρχαιολογικῶν σημειωμάτων θὰ ἦτο πολλοῦ λόγου ἀξία. Ἐκεῖνα μὲν θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πρὸς τὰς ἐπιγραφὰς τὰς ἔκτοτε ἀπολεσθείσας ἢ ἐκεῖνας ἐν αἷς δι' οἰονδήποτε λόγον χωρὶα τινὰ ἐπὶ Μελετίου καλῶς σωζόμενα, ἀλλ' ὑπ' ἐκείνου παραγνωσθέντα ἔκτοτ' ἔγειναν ἐξίτηλα. Τὰ δὲ ἀνέκδοτα σημειώματα οὐδαμῶς εἶνε ἀπίθανον ὅτι ἀνευρισκόμενα ἤθελον ἀποκαλύψει εἰς ἡμᾶς καὶ ἄλλας ἐπιγραφὰς μετὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ὀγδοῦ ἐκλιπούσας καὶ τοπογραφικὰς ἐνδείξεις χρησίμους εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην.

¹ Ἐνθ' ἐν. Τόμ. Β' σ. 346 κ. εἰ. Πρ5λ. ἀνωτέρω σ. 87.